

Zgodovina

Učni predmet se danes poučuje v 1.triadi, ni čisto nov predmet. Najdemo ga že v UN v 18.st. skozi čas je doživel mnoge spremembe. **Komensky** je v svojem obd. začel z uvajanjem realnih predm. v šole. **Rochowa** sta skupaj s Pastalozzijem ustanovitelja uvajanja tega predm. v OŠ. Pedagogi so bili mnenja, da učenci potrebujejo stvarni pouk kot osnovo za spozn. real. sveta.

V SLO so se vsebina stvarnega pouka do 1957 poučevale v okviru slo jezika v 1. In 2. razredu. Od 1957 dalje spozn. prirode in družbe. 1972 spozn. narave in družbe. Danes je spozn. okolja.

Didaktična priporočila

- Izkustveni pouk
- Raziskovalni pouk
- Projektni pouk
- Pouk mora biti zasnovan tako, da razvijamo otrokovo radovednost, ga usmerjamo v znanstveno razmišljanje
- Navajamo učence na opazov., razisk., ustvarjane občutka za svet okoli sebe
- Veliko aktivnosti učencev

Artikulacija učn. procesa + kriteriji

Pomeni stopnjevanje, razčlenjevanje, strukturiranje in urejanje uč.procesa na delne etape (uvajanje, usv.novih vseb., ponavljanje, urjenje, zaključek). **Kriteriji:** uč.snov/cilji, kraj izv.pouka, mater.-teh.zmogljivosti, razv.stopnja otrok

Primer artikulacije uč.ure

Kejžar: priprav. na pouč., pouč., izvrševanje dela, utrjevanje. **Tomič:** uvajanje (motivacija, napoved smotra), usv.novih uč.vsebin (po korakih), urjenje, ponavljanje, preverjanje

Analiza vzg.-izobr. dela

- =sest. del in logični zaklj. vsakega vzg.-izob.dela
- naj bo izvedena tako, kot to sistematično nakazuje uč.pripr.
- odg.na vpr.zahtevajo jasne in odkrite odg.
- dobro je analizo narediti čimprej
- v pomoč lahko kriterijski vpraš.

Elementi za analizo: splošne ugotovitve, snovna analiza, pedag.-psihol.analiza, predm.-did.analiza, organizac.-teh.analiza, končno mnenje.

Snovna analiza

- Ali je vzg.-izob.vsebina bila ustrezno izbrana po obsegu in zahtevnosti
- Je bilo usv.vsebin v skladu z znanst.izsledki
- Je učitelj vsebino obvladal v celoti,v podrobnostih
- Je bila uč.vsebina pregledno urejena/razvrščena
- Kakšna je bila povezanost med vseb.in dan.družb.stvarnostjo

Analiza splošnih ugotovitev

- kateri tem.sklop je učitelj obravnaval
- katero uč.enoto je izpeljal
- katero vrsto uč.ure je učitelj izvajal
- katere oper.cilje je želel doseči – ali je uspel
- kaj ga je oviralo pri doseganju ciljev, kaj ga je podpiralo
- so bili cilji realno izbr.
- se je na uro dobro pripravil
- je sledil pripravi
- kako sta bila izvedena vseb.in did.sklop uč.priprave

Ped.-psihol.analiza

- Ali je bila uč.snov izbrana.oblik., posred.glede na spos.in zmoglj.učencev
- Ali je učitelj poskrbel za emoc., intelekt., psihomot.aktivnost učencev
- Je uporabljal premisivne in represivne vzg.ukrepe
- Je učit.odnos do učencev pouk pospeševal/ga zaviral
- Se je znal učencem približati
- Je deloval avtoritativno, je bil komunikat.

Predm.-did.analiza

- Kakšna je bila zgrad.uč.ure
- Kako jo je učitelj izvajal pri pouku
- Je bila uč.enota ustr.artikulirana
- Katera artikul.je bila izbrana
- Je bilo prisotno delo po uč.korakih

- Kako je učitelj gradil predst., pojme, posplošitve
- Je učitelj poskrbel za prev. in povezov. vsega kar so počeli
- Je opravil vrednot. dosež. ciljev – utrjevanje
- Je uč. enoto ustrezno končal
- Je upošt. razl. metode dela
- Je upor. razl. oblike in tehnike dela

Organ.-teh. analiza

- Kako je učitelj izkor. dane okolišč. za izvedbo ure
- Je pripravil vse ustrežno za izvedbo uč. ure
- Je znal vse primerno uporabljati
- Kako je znal voditi razgovor
- Je obvladal in ustr. upor. raz. tehnike dela
- Kako se je jezik. izražal
- Je upor. kvalitetne in sodobne vire učenja
- Je upor. sodobna uč. sredstva in pomagala
- Kašno je bilo učit. obnašanje
- Je bil intelekt., osebnostno in fizično urejen

Konstruktivistični pristop

Konstrukt. pouk zaznamuje, da otrok konstruira svoje znanje sam.

Faze konstrukt. sist.: ORIENTACIJA (izbor, napoved tem. sklopa, vsebine, ciljev), ELICITACIJA (iskanje predznanja, da bi lahko načrtovali pouk glede na njihove potrebe), REKONSTRUKCIJA OTROKOVIH IDEJ (izvedba ustreznih aktivnosti, ki jih izvajajo učenci, zato da bi potrdili, spremenili ali izpolnili predhodne predstave), APLIKACIJA OTROKOVIH IDEJ (dejanska ali hipotetična uporaba na novo pridobljenega znanja v konkretnem okolju), PREGLED SPREMENB PRVOTNIH IDEJ (analiza otrokovih predstav po izvajanju aktivnosti – primerjava končnih in začetnih predstav).

Uvajanje učencev v pouk naravoslovja: pri sodobno zastavljenem pouku naravoslovja učenci spoznajo naravosl.-znanstv. metodo. razvita je v okviru naravoslovja, kot posebna raziskovalna metoda, ki temelji na opazov. narave in poskusov ter iz tega izvedenih zaključkov, katere lahko vsak preveri, ko so že enkrat izvedeni. Naboljši rezultati v naravosl. se dosegajo z raziskoval. delom, kjer se koristi naravosl.-znanstv. metoda ali njeni posam. postopki. učenci spoznavajo naravosl. postopke odkrivanja in prihajanja do znanstv. spoznanj v NIT. **Opazovanje** se razlikuje med odraslim in otrokom. Zato učitelj skrbi za razvoj otrokovih

sposobnosti opazovanja. Razvrščanje, urejanje, definiranje, prirejanje, merjenje eksperimentiranje.

Primer deduktivnega zaključka

SPO: 3.r.-kdo smo in kaj delamo:delo, poklici in prostoročne aktivnosti. Najprej spoznamo poklice nasploh, kje lahko ljudje vse delajo, nato učenci povedo, kje delajo njihovi starši, na koncu natančneje opredelijo posamezen poklic (razližijo,prikažejo).

DRU: 5.r.-Slovenija:lega in značilnosti. Najprej nasploh ugotavljamo lego s pomočjo zemljevida, nato se natančno opredelimo npr. na panonski svet.

Primer induktivnega zaključka

SPO: 2.r.- katere živali živijo v vrtu – točno določeno življenjsko okolje. Prehod na splošen pojem, kaj sploh je življenjsko okolje, katera življenjska okolja še poznamo.

Zahteve pri postavljanju vprašanj

- Jezikovna in logična pravilnost (vprašalnice, razumljivo, jasno, enoznačno)
- Psihološka ustreznost (neustr.so sugestivna, zavajajoča vpr.ki ne upošt.razv.stop.učencev)
- Didakt.ustreznost (sprašujemo naravno, neprisiljeno, ne kopicimo vpr.dokler ne dobimo odg.)

POTEK: vprašanje – premor – poziv učenca – premor – odgovor – povratna info

Igra/igrača

- 4-6 let: otrokovo življenje je prežeti z igro, ki je vseobsežujoča
- Okrog 7 let: otrok že loči med šol.učenjem in igro

Igra je univerzalna, lastna vsem otrokom, deluje terapevtsko (z igro se premaguje strah, stres...). Za igro je nujna igrača. Dobra igra je tista, ki jo ima otrok rad.

Kakovostna in dobra igrača: zato skrbi komisija za oceno igrač od leta 1984, ki jo je ustanovila skupnost otroškega varstva Slovenije. Sledi cilju:otroku je potrebno dati dobro igračo in dvigniti domačo proizvodnjo igrač na višjo/kakovostnejšo raven.

Kriteriji:

- 1.kriterij: zdravst.-hig.: neoporečnost, nevarne oblike
2. kriterij: psiho-pedag.: starostna prim., razl.uporaba v igri
- 3.kriterij: oblikovni: etetika, oblika, barva, materiali
- 4.kriterij: tehnol.-tehnični: uporabnost, vzdržljivost, trdnost

Artikulacijske stopnje

Uvajanje, usv.novih uč.vsebin, ponavljanje, urjenje, preverjanje

Glede na to so učne ure lahko:

Uvodna, ura pridobivanja novih vsebin, ura ponavljanja, urjenja, preverjanja.

Priprava

Generalije: kandidatka, didaktik, razredna učiteljica, šola, datum, razred, šol.ura, predmet

Vseb.sklop: tematski sklop (9letka), vsebina, uč.tema, uč.enota, uč.cilji (glob., oper.: psihomot., vzg.)

Didakt.sklop: uč.metode, uč.oblike, uč.sredstva, uč.viri (knjižni elektronski)

Klasifikacija uč.metod:

POLJAK: metoda: demonstracije, praktičnih del, pisnih del, risanja/ilustracije, čitanja in dela z besedilom, razgovora, razlage in pojasnjevanja.

TOMIČ: verbalno-tekstualne, ilustracijsko-demonstracijske, laboratorijsko-eksperimentalne, ikustvenega učenja.

Verbalno-tekstualne metode: metoda ust.razlaganja, met.pogovora, met.dela s textom (učb., dz, priroč.)

Socialne oblike vzg-izobr.dela

Frontalna, skupinska, delo v dvojicah, individualna.

Frontalna: učitelj neposr.in hkrati poučuje vse učence, najbolje uvodna uč.ura, ugodna ob uporabi filmov, na izletih, ekskurzijah, kadar je učitelj pretežni del znanja, enosmerna komunik., zapost.individual.lastnosti učencev

Skupinska: temelji na skupnem deli 3-6 učencev.

Glede na vrsto del.nalog ki jih opravljajo skupine ločimo:

- Enovrstno – nediferencirano delo v skup. (vse skup.enake nal.)
- Raznovrstno – diferencirano delo v skup. (vsaka skup.svojo nal.)
- Delo v ciklikih (skup.opravljajo razl. Naloge, po nekem času si nal.zamenjajo, dokler jih vsi ne opravijo.

Delo v skup.poteka po nasl.vrstnem redu: uvodni del (dogovor o delu), glavni del (delo v skup.), zaključni del (poročanje), utrjevanje in preverjanje.

Delo v dvojicah (tandem): dva učenca skupaj rešujeta problem, učenci lažje sodelujejo in se sporazum., svoje delo lahko primerjajo z drugim, združujejo znanje in sposob., primerna, ko morajo učenci nalogo rešiti v dol.času.

Glede na sposob.učencev ločimo: instruksijsko delo (boljši pomaga slabšemu) in skupno delo v paru (v paruiščeta rešitve ali rešujeta amost., na koncu preverita rešitve).

Individualna obl.dela: učenec dela samostojno: neposreden kontakt učenca z uč.vsebino, učenec razvija samost., samozavest, ustvar.sposob.

- Individualno delo na enovrtnih-nediferenciranih problemih
- Individualno delo na raznovrstnih-diferenciranih problemih
- Individualizirano uč.delo (vsak učenec svojo nal., sovpada s svojimi sposob., tempom dela...)

Uč.listi za individ.delo motajo vsebovati: nalogo, informacijo, navodila, prostor za rešitve/odgovor, kontrolo/samokontrolo (povrat.info).